

Rețele noi de apă și de canalizare finalizate

Aquatim a finalizat la sfârșitul lunii martie 2026, contractul de lucrări "Extindere rețele de distribuție apă potabilă și canalizare menajeră, bransamente apă și racorduri în municipiul Timișoara, jud. Timiș".

Contractul a avut o valoare finală de 2.405.958,92 lei, fără TVA și a avut ca scop realizarea de lucrări la infrastructura de apă și canalizare pe 10 străzi din Timișoara, respectiv Ion Alexandru, Cercului, Păstorilor, Comoarei, Liliacului, Traian Demetrescu, George Popovici, Vidin, Academician Aurel Bărglăzan, Calea Aradului.

În total, s-au executat peste 850 m de conducte de apă și peste 1300 m de conducte de canalizare, precum și 200 m de conducte pentru apele pluviale. Odată cu extinderea rețelilor de apă și canalizare s-au realizat și bransamentele și racordurile aferente acestora pentru imobilele de pe străzile cuprinse în contract.

Acest contract face parte din proiectul „Extindere rețele de apă și canalizare în aglomerări mai mari de 2000 locuitori echivalenți în județul Timiș”, în cadrul căruia locuitorii din Timișoara, dar și din Recaș, Gătaia, Deta, Ciacova, Cenad și Liebling, au beneficiat de extinderea rețelilor de apă potabilă și de canalizare. Contractul este ultimul recepționat din cadrul acestui proiect, restul fiind deja recepționate.

Prin intermediul Planului Național de Redresare și Reziliență se urmărește consolidarea cadrului de reglementare pentru managementul sustenabil al sectorului de apă și apă uzată și accelerarea accesului populației la servicii de calitate conform directivelor europene. De asemenea, se dorește creșterea gradului de acces al populației, în special din zonele rurale, la un serviciu public de apă și canalizare conform cu cerințele Directivelor europene și accesibil tuturor categoriilor sociale. Totodată, în timp, se dorește îmbunătățirea igienei, sănătății și bunăstării la nivelul comunităților/gospodăriilor beneficiare.

Crina Chirilă

Aquatim, în „Timișoara Revoluționară”

Bucuroși să fim parte în proiectul Visit Timișoara, inițiativă ce conectează spiritul curajos al Revoluției din 1989 cu inovația și dezvoltarea tehnologică actuală. Platforma promovează excelența locală și impactul global al inovațiilor create în oraș.

Prezentarea lor ne onorează:

„Progresul are propriul său curs, iar la Timișoara, acesta trece prin rețele ultramoderne.

Nu toate schimbările majore sunt la vedere, dar toate contează pentru confortul nostru de zi cu zi. În spatele gestului simplu de a deschide robinetul, se află o adevărată „revoluție invizibilă” care se întâmplă chiar sub pașii noștri.

Compania Aquatim S.A. a atras o investiție record de peste 500 de milioane de euro din fonduri europene pentru a moderniza infrastructura de apă și canalizare.

Ce înseamnă asta pentru noi?

Un oraș mai rezilient și pregătit pentru viitor.

Tehnologie de ultimă generație sub pământ pentru o viață mai bună la suprafață.

O Timișoară mai verde, care crește sustenabil prin proiecte de anvergură regională.

Sustenabilitatea nu este doar un concept, ci rezultatul multor ani de muncă și al unor investiții uriașe care transformă orașul într-un exemplu european. EU”

Povestea completă a investiției o găsești în linkul:

<https://investintimisoara.eu/2026/01/21/gloria-aquae-aquatim-scrie-un-prezent-important-cu-penita-unui-trecut-impresionant/>

Monitorizarea inteligentă a rețelei de distribuție a apei în Timișoara

Pentru a monitoriza și mai bine consumul de apă și pentru a reduce pierderile din rețea, Aquatim nu se limitează doar la montarea contoarelor inteligente la nivel de bransament, ci investește și într-un proiect amplu de sectorizare a rețelei de apă din Timișoara.

Proiectul de sectorizare presupune împărțirea rețelei de apă în nouă zone distincte, în care sunt urmărite constant cantitățile de apă și presiunea din conducte. Astfel, eventualele pierderi sau avarii pot fi identificate mult mai rapid, iar intervențiile pot fi făcute în timp util, cu impact minim pentru consumatori.

Prima etapă a sectorizării a acoperit zonele Fabric, Telegrafului, Modern, UMT și Plopi. În aceste cartiere, sistemele instalate permit deja o monitorizare precisă a rețelei.

În prezent, Aquatim lucrează la etapa a doua a proiectului, care va extinde monitorizarea în alte zone importante ale orașului, printre care Lipovei, Aradului, Torontalului, Bucovina, Mehala, Tipografilor, Complexul Studențesc, Buziașului, Soarelui, Șagului, Girocului și Freidorf.

Proiectul de sectorizare presupune de asemenea crearea a 90 de puncte de monitorizare, amplasate în cămine speciale care vor fi dotate cu echipamente care măsoară automat câtă apă circulă prin rețea și transmit datele către dispecerat. Pe baza acestor

informații, specialiștii vor putea analiza lunar consumul de apă din fiecare zonă și vor putea identifica rapid eventualele pierderi sau consumuri neobișnuite. Lucrările pentru realizarea acestor cămine au început în luna aprilie și se desfășoară inclusiv pe partea carosabilă. Din acest motiv, pot apărea restricții temporare de trafic în anumite zone.

Ce beneficii are sectorizarea?

Pe lângă reducerea pierderilor de apă și intervențiile mai rapide în caz de avarii, sectorizarea aduce și alte beneficii importante. Datele colectate vor ajuta la o mai bună planificare a viitoarelor lucrări de extindere a rețelei de apă și chiar la anticiparea unor probleme înainte ca acestea să apară.

Investiția în sectorizarea rețelei se ridică la aproximativ 13 milioane de lei și este susținută integral din fonduri proprii ale Aquatim.

Prin aceste demersuri – de la contoare inteligente, până la monitorizarea pe zone – Aquatim face pași importanți spre un sistem modern, eficient și adaptat nevoilor orașului.

Obiectivul final este clar: reducerea pierderilor de apă și prestarea unui serviciu cât mai sigur și de calitate pentru toți locuitorii Timișoarei.

Oana Mărginean

AQUATIM

Mai multe contoare inteligente

Aquatim a strălucit și la „Azi, la noi, cântă tot natul”

Cine-și uită rădăcinile... n-are încotro merge. Au dovedit-o istoria, timpurile, oamenii de calitate. Cine se mândrește cu ele merge oriunde. Demn și răzbătător. Nu ne-am imaginat vreodată că vom fi invitați să reprezentăm Aquatim într-o euație muzicală de excepție, nu pentru că n-am fi în stare, ci pentru că nu este atuul nostru principal. Dar secundar, tot e! Cel puțin, așa a reieșit dinspre sala arhiplină a Filarmonicii Timișoara, în aplauzele unui public generos, îngăduitor, cald și încurajator. Proiectul Casei de Cultură a Municipiului – „Azi, la noi, cântă tot natul” –, aflat la a V-a ediție, sold-out an de an, îmbină profesioniști și amatori, într-o desfășurare de forțe de peste două ore, ce conferă un spectacol de toată frumusețea, emoția și sensibilitatea. Ale portului popular, ale cântecului tradițional, ale UNITĂȚII celor care n-au uitat VREODATĂ de unde au plecat. Ansamblul Timișul, maestrul Dejan Galetin, senzaționala Andreea Voica, artiști invitați din lungul și latul țării, Familia Casei de Cultură, oamenii aceștia minunați care trăiesc muzica în cote de excelență ne-au „asimilat”, „ridicat” și pregătit, de parcă am fi fost colegi dintotdeauna. Ba chiar, prieteni. Cât de onorant! Echipa Aquatim și-a dat toată silința să fie la înălțime. Dragi clienți, dragi colegi, pentru noi a fost emoționant, unic, fenomenal! Vă mulțumim din tot sufletul pentru susținere!

Suntem în mijlocul elevilor

Compania Aquatim, mereu prezentă în comunitate, s-a implicat în ultima perioadă în organizarea de activități educative în unitățile de învățământ din Timișoara, cu ocazia desfășurării programului „Săptămâna Verde”. Aproximativ 400 de preșcolari și elevi au participat cu interes la cursurile AquaKids și AquaTeens, adresate preșcolărilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial. Liceenii au avut ocazia să participe la o activitate inedită, „Aquatim, eroul invizibil al Timișoarei”. Obiectivele acestei activități sunt conștientizarea importanței activității companiei Aquatim în comunitate și îndrumarea tinerilor spre profesii specifice industriei apei. Le mulțumim elevilor și profesorilor de la: Grădinița lui Goghiță, Grădinița P.P. nr. 32, Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde”, Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon”, Liceul Teoretic Socrates, Liceul Teoretic „William Shakespeare”, Liceul de Artă „Ion Vidu”, Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau” și Școala Gimnazială nr. 25. Viitorul comunității timișorene se arată luminos cu asemenea copii și tineri preocupați de apă și de mediul înconjurător.

Alina Maier

Săptămâna Verde la Muzeul Apei din Timișoara

În cadrul programului „Săptămâna Verde”, peste 1000 de elevi au avut ocazia să participe la o experiență educativă specială la Muzeul Apei, desfășurată în perioada 30 martie – 3 aprilie. Sub tema „Apa contează! Educație verde pentru viitor”, activitățile au fost gândite pentru a îmbina învățarea cu distracția și explorarea. Elevii au descoperit importanța apei prin: experimente interactive din cadrul atelierului „Știința apei”, unde au observat și analizat fenomene legate de filtrare și tratare, vizite ghidate prin spațiile muzeului, în care au aflat povestea apei potabile și a infrastructurii din Timișoara, jocuri educative adaptate vârstei – de la quiz-uri, până la provocări de tip „Escape Room”. activități de explorare care au încurajat gândirea ecologică și responsabilitatea față de mediu. Programul a fost gratuit și dedicat grupurilor de elevi, fiind coordonat de specialiști și voluntari, într-un cadru prietenos și interactiv. În cadrul activităților din programul „Săptămâna Verde”, desfășurate în jurul Zilei Mondiale a Apei, i-am provocat pe cei mici să răspundă la câteva întrebări simple, dar pline de sens. Cum ar fi viața fără apă la robinet? Și dacă apa ar fi un supererou... ce puteri ar avea? Răspunsurile lor, sincere, creative și surprinzător de profunde, ne-au reamintit cât de importantă este apa în fiecare moment al vieții noastre. Prin aceste activități, oaspeții noștri au înțeles mai bine rolul apei în viața de zi cu zi și importanța protejării resurselor naturale

#SaptamanaVerde #MuzeulApei #EducatieEcologica #Timisoara #ApaConteaza

Loredana Leordean

De la Nenitescu la Avram: genealogia unei excelențe științifice

În istoria chimiei universale se regăsesc și nume românești care au depășit granițele, influențând până astăzi direcții fundamentale de cercetare. Importanța acestor contribuții devine cu atât mai evidentă în domenii esențiale, precum cel al apei, unde progresele în chimie, biologie și alte științe fundamentale stau la baza soluțiilor moderne de tratare. Născut în 1902, Costin D. Nenitescu, mentorul celei mai puternice școli de chimie din Europa de Est și fondatorul școlii moderne de chimie organică din România, este una dintre cele mai importante figuri ale chimiei.

din București, iar șase ani mai târziu era deja lector universitar la aceeași instituție, la Facultatea de Chimie Industrială. Începerea unei cariere profesionale universitare în urma celui de-al Doilea Război Mondial ar părea un act de curaj din partea unei femei, la acea vreme. În anii '40, în toate domeniile erau haos și lipsuri mari. În chimie lipseau resursele bibliografice, nu erau disponibile substanțele chimice necesare pentru cercetare, laboratoarele erau slab dotate, echipamentele de protecție specifice erau deficitare. În ciuda acestor lipsuri, Laboratorul de Chimie Organică al Institutului Politehnic din București, fondat

Traseul său academic este fulminant: după terminarea liceului la București, a studiat chimia la ETH Zürich, fiind profund marcat de cursurile lui Peter Debye și ale lui Hermann Staudinger. S-a mutat la München în 1922, unde și-a finalizat studiile cu un doctorat condus de Fischer, mentorul său științific. Întors în țară, este profesor de chimie la Universitatea din București. În 1928, la vârsta de 26 de ani, a publicat prima ediție a celor două binecunoscute tratate, „Chimie organică” și „Chimie generală”. Zeci de generații au învățat și încă învață din aceste cărți.

Totuși, se pare că cel mai important aspect al vieții sale nu a fost cel de cercetător, ci cel de profesor și de mentor. Le explica studenților chimia organică într-un mod captivant și logic. Îl ajuta și aspectul său fizic impunător: era înalt, cu o privire foarte pătrunzătoare, avea o voce clară și calmă.

Câteva citate ne arată cât de apreciat era profesorul Nenitescu la acea vreme: „Realizările dumneavoastră în chimie mă impresionează foarte mult, când mă gândesc că ați reușit să faceți asta departe de marile centre chimice și lipsit de instrumente moderne. Hans Fischer, profesorul nostru comun, s-ar fi bucurat de munca dumneavoastră, văzând cum ați căutat alte domenii de cercetare decât cele cu care v-ați familiarizat, în timpul studiilor doctorale.” (Profesorul H. Plieninger, Heidelberg)

„Avem amintiri despre oameni prietenoși, serioși, muncitori și cu inimă caldă, pe care nu-i vom uita niciodată... A fost o satisfacție pentru mine să descopăr cum chimia organică este dezvoltată la un nivel atât de înalt într-o țară mică și îndepărtată, pe care atât de puțini dintre noi au vizitat-o vreodată. Acum știu ceea ce ar fi trebuit să ghicesc, și anume că entuziasmul și puterea unui singur om au stat în spatele acestui lucru.” (Profesorul W.v.E. Doering, Universitatea Harvard, după vizita sa în România în 1970)

Din elita științifică coordonată de Nenitescu a făcut parte și Margareta Avram (1920-1984). Povestea ei este și una a femeilor din cercetare și ne arată că excelența nu ține cont de gen și că nu există bariere atunci când există curaj, determinare și pasiune pentru studiu.

Margareta și-a obținut diploma de inginer la Politehnica din București. Și-a început cariera profesională în 1945, ca asistentă la Departamentul de Chimie Organică al Politehnicii

de Nenitescu, a fost o insulă de inspirație pentru Margareta Avram care, în 1947, și-a susținut teza „Sinteze în clasa Benzofluorantrenului” în fața unei comisii extrem de exigente: Nenitescu, Spacu și Georgeacopol.

Una dintre cele mai fascinante cercetări Nenitescu-Avram a fost cea a unei molecule extrem de instabile – ciclobutadiena (CH)₄, dificil de studiat în laborator, a cărei existență era pusă sub semnul întrebării vreme de peste 50 de ani de cercetare la nivel mondial. Această muncă în echipă a făcut posibilă înțelegerea aromaticității și antiaromaticității compușilor și dezvoltarea unor metode de sinteză și de analiză care sunt utilizate și astăzi.

„Cyclobutadiene, (CH)₄, is the Mona Lisa of organic chemistry...” – declară D. Cram în 1991, (deținătorul Nobel Prize în 1987). Comparația făcută de Cram surprinde perfect natura paradoxală a ciclobutadienei: o moleculă extrem de simplă ca formulă, dar complexă în comportament. Mult timp considerată instabilă și greu de observat experimental, aceasta a reprezentat o provocare majoră pentru chimiști, devenind un simbol al misterului și al frumuseții cercetării fundamentale. Înțelegerea ciclobutadienei a contribuit decisiv la dezvoltarea unor concepte esențiale din chimia organică, precum stabilitatea și reactivitatea moleculară. Dincolo de valoarea teoretică, aceste descoperiri au stat la baza unor aplicații moderne în numeroase domenii, inclusiv în tehnologii relevante pentru sectorul apei.

Cercetările efectuate în colaborare cu Nenitescu au fost publicate în lucrarea „Cercetări în seria ciclobutanului”, autor – Margareta Avram, lucrare care a fost premiată de Academia Română în cadrul Adunării Generale din 1961. A fost evidențiată munca deosebit de dificilă, dar care a rezolvat o problemă fundamentală a chimiei organice teoretice, și anume, demonstrarea existenței acestui compus, deosebit de greu de stabilizat.

Conform publicației oficiale „Institutul Politehnic – pagini din istorie (1948–1992)”, prof. Avram a publicat un manual de chimie organică (1983) în două volume (volumul 1 - 560 pagini, volumul 2 - 631 pagini), împreună cu prof. Gh. Mateescu a publicat prima și singura carte din România despre „Spectroscopia în infraroșu. Aplicații în chimia organică”, în limbile română, engleză și franceză.

Încă de la înființare, din anul 1949, prof. Avram a colaborat și cu ceea ce este cunoscut în prezent sub numele de Institutul de Chimie Organică „Costin D. Nenitescu” al Academiei Române, unde a fost până la moartea sa directoarea unui grup de cercetare în chimia hidrocarburilor.

În acest context al marilor transformări istorice, traversând vremuri marcate de război, reconstrucție și redefinirea rolului femeii în știință, parcursul Margaretei Avram capătă o semnificație aparte. Ca femeie cercetător, profesor și mentor, ea nu doar că a contribuit la dezvoltarea chimiei organice, ci a format generații, a inspirat și a demonstrat că excelența nu ține de epocă sau de constrângeri, ci de vocație și de perseverență. Contribuțiile Margaretei Avram capătă o semnificație aparte: ele se înscriu în efortul global de elucidare a unui „mister științific”, demonstrând rolul esențial al cercetării fundamentale și al celor care, prin perseverență și viziune, transformă întrebările dificile în cunoaștere.

Familia AQUATIM

Pentru că tatăl său a fost fan înrăit Zoro și Sandokan, firește din perspectivă filmografică, certificatul de naștere... n-a avut scăpare: **Zoro**, exact cum se scrie și aude, pe viață!

N-are nicio problemă cu asta, dimpotrivă zâmbește cu toată fața, ori de câte ori se prezintă. Ochi-i adânci și negri poartă-n spate o poveste ce-ar fi putut fi tristă, dar nu e, pentru că unii dintre semenii noștri acceptă smerit și smeriți linia destinului, fără să încerce vreodată s-o comenteze sau blameze. De aceea, ei sunt cei mai fericiți dintre pământeni.

Zoro este, de aproape zece ani, drenor de canale în Sucursala Sănnicolau Mare și... „dresor” de emoții în raport cu-ai lui colegi. Muncește cot la cot cu ei pe „vomă”, vidanji, pe soare, ploaie, în weekend, sărbători, fără ca vreodată să se fi plâns de oboseală, stres sau condiții. A legat instantaneu prietenii cu ei și ei cu el. Mâna de oameni din cel mai vestit oraș al țării e puternică, de neclintit. Oameni uniți și asumați, harnici și modești. Pe Zoro-l iubeste multă lume, ca atare, în timpul liber, cel mai bun amic al lui, Raul, dar și alții s-au oferit să-l învețe să scrie și să citească, pentru că n-a avut „banala” (pentru unii!) șansă la educație, nici privilegiul de-a vedea școala pe interior... vreodată. Acum, cu sprijinul lor, se descurcă. Tare m-a emoționat acest detaliu, dar și pe el!

Muncește de când se știe, de toate, a fost un timp și în Germania, în construcții grele de drumuri, într-o fabrică de cabluri, n-a crâcnit o dată. Copilăria dificilă, împreună cu părinții și cei șase frați ai săi, l-a călit și determinat să înțeleagă faptul că pauzele vor veni eventual la pensie sau nici atunci. De ce-ar veni, vorba lui, când așa e programat?

Zoro stă cu fata lui (așa o numește pe soție) de pe când ea avea 18 ani, el 17. Și-au zidit o viață frumoasă la Sănnicolau Mare, s-au îndrăgostit de urbea mică și liniștită, au doi băieți, nepot și nepoțică – de care sunt aproape nedespărțiți, care dorm musai cu ei în pat, pe care-i iubesc nelimitat, cărora le oferă totul acela pe care niciunul dintre ei nu l-a primit odinioară –, casă, curte, animale, armonie. Își dorește liniște și pace (ce cald a zis-o), măcar pe cât de pașnic este el. În Aquatim e bine, în familie e bine, în suflet e bine. N-o fi știind el să-l facă pe Z cu... biciul, dar tot cel mai tare Zoro din lume rămâne! Din lumea noastră rară, cu haștag de poveste.

Bacăul pare să fie un punct comun al multor angajați din Sucursala Jimbolia, fie că s-au născut, fie că au trăit, cert într-o amintire frumoasă și puternică pentru sufletele lor. **Ioan** – toți îl știu de Nelu – nu face excepție pentru că e „cel mai bun instalator din sucursală”, după cum mi l-a prezentat chiar șeful lui, a venit pe lume acolo și poartă dorul aceluși „acolo” zi de zi. Jimbolean e din 1987, atunci când a venit în orașul de graniță împreună cu mama lui, pe urmele unor rude deja stabilite aici. A făcut zece clase și de la 16 ani muncește întruna. Oricum, Nelu a fost harnic de mic-mic, de pe când se ocupa, alături de familie, de gospodărie, animale și de alte treburi grele, „străine” altor copilării. Nu înseamnă că a lui a fost nefericită, dar ușoară sigur n-a fost. Și asta se vede: privirea-i pătrunzătoare poartă-n ea urme și amprente simbolice.

De 30 de ani, e aquatimist, de 30 de ani repară țevi și instalații cu o precizie de chirurg, cu o seriozitate exemplară, cu o dedicare totală. De aceea îl și caută toată Jimbolia: faima se câștigă greu, se păstrează și mai greu. S-a acomodat rapid cu Banatul, apoi cu familia profesională, iubeste atmosfera de serviciu, e cald și prietenos. Dacă cea mai bună mâncare moldovenească se numește... „clar, sarmale!”, în oglindă, superlativul „pustei” sunt ardeii umpluți. Rezonanțele culinare se răsfrâng și în zona socială, astfel că Nelu se declară mare fan bănățeni, fie ei români, unguri sau nemți. Îi plac vorba-vorbă, omul-om, e bucurios că aceste condiții sunt îndeplinite cu brio în comunitatea mică și sufletistă în care-și duce traiul.

Nelu e singurul băiat dintr-o familie cu încă șapte (ce număr!) surori – două în Germania, două în Italia, două în Jimbolia, una la Brașov –, ancorat încă și pentru totdeauna în armonia pe care-au simțit-o cu toții de copii, se vizitează, își vorbesc, sunt opt ca unul. A avut o soție extraordinară, acum e în locul fără durere și întristare, îl are pe fiul – Sebastian drept umăr, chiar și așa, plecat la muncă în Germania, și-a acceptat fără crâcnire soarta/n-a acceptat vreodată victimizarea. E în putere, e adaptabil, e harnic și maleabil. Viața se trăiește, nu se comentează.

Iubeste filmele, bucătăria, Maramureșul, Serbia, pljeskavita, pe Dragana Mirković & Georgiana Lobonț. Nu minte, nu judecă, nu rănește, nu abandonează.

„Cu bune, cu rele, mergem înainte!” Exact așa, dragă Nelu. Bravo pentru omul din tine!

Povestea ce urmează e inedită, jovială și plină de haz căci ea s-a scris după un pahar de vorbă (plus apă) împărțit între... Crenguța și **Garofița** (haha!). I-am auzit prenumele strigat pe holurile sediului Aquatim din Buziaș și am tresărit, crezând că e un alint, așa, ca-ntr-o colegi. Ulterior m-am edificat: așa o cheamă.

Garofița este poate cea mai veche angajată din zona sucursalelor noastre, semnând condica neîntrerupt, de 37 de ani, exclusiv în domeniul serviciilor de apă-canal. Că-i zicea GIGCL, ACOL sau, acum, Aquatim, fata noastră „florală” și-a dus viața profesională și și-o duce în continuare cu același drag de stabilitate, siguranță, seriozitate, anduranță, rezistență, convinsă fiind că așa i-a fost scris. I-a plăcut dintotdeauna, îi place în continuare, nu e plictisită, rutinată, iritată, știe sute de clienți, poate chiar mii, are răbdare la orice oră să explice, să edifice, să liniștească. Acum, e la casierie, înainte a trecut prin toate cele, de la citit/verificat contoare, încasat, prin tot Buziașul, la pas, pe ploaie sau pe soare, fără să simtă vreodată că nu mai vrea. Așa e ea crescută: cu bun simț și-un mare respect. Își iubeste clienții fideli și ei pe ea. Urbea mică îi trece pragul, lună de lună, fără acest carusel uman perpetuu parcă n-ar mai fi ea. Admite că răbdarea celor de după geam și-a cam pierdut faima, dar înțelege și acceptă. Oricum, în toți anii aștia, certurile cu clienții sunt laudabile excepții.

Garofița și verișoara ei primară poartă același prenume. Așa rar cum e, cert că-i de bun augur. Soțul, în schimb, preferă apelativul Garoafa. Și Dan, șeful ei, tot așa o strigă. Dacă o întrebi despre floarea preferată, ați ghicit! Pe lângă ea, admiră cu tot sufletul trandafirii albi și roșii. Îi și crește în curtea-i din Silagiu, acolo unde, în fapt, e Raiul ei și-al familiei. N-a plecat vreodată din casa părintească, cu mama a avut o relație idilică, îi e greu și-acum fără ea. Sentimentalismul ce i se oglindește în ochi e neprețuit. Garofița și jumătatea ei sunt părinți de Cătălin și Cătălina (o feerie povestea aceasta!) și bunici de două nepoțele mi-nu-na-te! Se regăsește perfect în postura de bunică tânără, impune rigori și-o creștere frumoasă, cedează evident, atunci când e musai, în fața farmecelor irezistibile ale fetițelor.

E omul liniștii și-al lucrului făcut în pace. Timpurile prezente o cam pun la încercare în primul rând pentru că vede și simte pierderea nedreaptă și dureroasă a copilăriilor de odinioară. Plus multe altele. Dar forța Garofiței stă exact în nerenunțarea la cele mai importante repere ale unei vieți frumoase și-apoi, atât cât se poate, în transmiterea acestei moșteniri capitale mai departe. Când a fost mică, a cântat muzică populară. Acum, doar o ascultă cu plăcere. Nu mai mare decât a mea... de-a o cunoaște și îndrăgi. Mulțumesc!

Crenguța Radosav

